

SEND FRIHEDSMUSEET PÅ MUSEUM

4. maj 2013, Politiken, Sektion 3 (Kultur), Side 3, Anita Bay Bundegaard, kulturredaktør..., 701 ord, Id: e3c6d9e7

Der er behov for et nyt **museum**, der fortæller den større historie om Danmark under besættelsen.

Jeg er ikke stolt ved at indrømme det, men jeg har aldrig besøgt det nu nedbrændte Frihedsmuseum.

Jeg har oven i købet min næsten daglige gang tæt **på** Esplanaden og Churchillparken, hvor det har haft hjemme, så det har ikke været ude af øje. Men af sind har det. Jeg har tænkt, når jeg gik forbi, at det var en lidt underlig, tillukket træbarak, **museet** boede i, og jeg har haft det indtryk, at **museet** var rammen om historien om de danske frihedskæmpere under Anden Verdenskrig og i øvrigt var et samlingssted for netop frihedskæmperne.

Det har af en eller anden grund ikke kaldt **på** mig. Det er såmænd nok min egen fejl, og jeg tror, det skyldes, at jeg ikke har haft behov for at høre historien om de danske frihedskæmpere igen.

Netop den del af vores historie er jo ikke underbelyst.

Den har helt forståeligt været genstand for stor fascination, det har været heltehistorien, vi alle gerne har villet identificere os med. Den er blevet genfortalt i litteraturen, i dokumentarform, **på** teatret og ikke mindst **på** film, som har haft bred appel. Alene inden for de seneste år har 'Flammen & Citronen' og 'Hvidsten Gruppen' trukket fulde huse i biografene.

Nu er det for sent at besøge **Frihedsmuseet** i Churchillparken. Heldigvis blev så godt som alle genstande reddet, men det bliver næppe i de samme omgivelser, **museet** kommer til at genopstå.

Og når nu ulykken er sket, giver det anledning til at overveje, om ikke der skal tænkes i helt nye baner, før man begynder en genopbygning. Kulturminister Marianne Jelved (R) har forsikret, at der kommer et nyt frihedsmuseum. Hun har dog ikke lagt sig fast **på**, hvor **museet** skal ligge, det vil hun lade være op til en faglig vurdering.

BELIGGENHEDEN er imidlertid ikke det vigtigste, selv om placeringen i Churchillparken ved siden af den engelske kirke og Kastellet selvfølgelig er ladet med symbolik. Det egentlige spørgsmål er vel, om Danmark skal have et Frihedsmuseum med samme fokus **på** frihedskampen, som det nu brændte **museum** havde, eller om et nyt **museum** ikke burde rumme hele den sammensatte historie om Danmark under den tyske besættelse.

Interessen for besættelsestiden og Anden Verdenskrig er **på** ingen måde aftagende. Unge forskere kaster sig over besættelsestiden og ser anderledes **på** tiden end tidligere generationer af historikere, og der udgives den ene storsælgende bog efter den anden om besættelsestiden.

Til efteråret kommer endnu en, skrevet af Politikens chefredaktør Bo Lidegaard. Den handler om redningsaktionen for de danske jøder i 1943 og baserer sig **på** dagbøger fra de danskere, der måtte flygte til Sverige for at undgå tyskernes deportationer.

Det amerikanske forlag Knopf har købt verdensrettighederne, og bogen udgives i en række lande samtidig. Da vi her i avisen i torsdags spurgte Knopf-forlæggeren Carol Janeway, hvorfor denne historie interesserer resten af verden, svarede hun: »Spørgsmålet er ikke, hvorfor sådan en bog skulle interessere et amerikansk publikum og ikke mindst internationale læsere. Spørgsmålet er snarere, hvordan man kan lade være med at være interesseret. Historien om, hvordan danskerne reddede jøderne under Anden Verdenskrig, er en af krigens mest usædvanlige historier«. FOR AT PARAFRASERE Janeway er spørgsmålet, om vi overhovedet ved, hvad vi har. Selvfølgelig ved vi alle fra historieundervisningen, at de danske jøder blev reddet til Sverige af fiskere i deres kuttere.

Men hvor kan vi selv - og de udlændinge, der måtte have interesse i den usædvanlige danske historie om jødernes redning - gå hen og få den historie formidlet **på** moderne vis og i opdateret form? Desværre ingen steder. Der er en række aspekter ved besættelsestiden, som aldrig er kommet **på museum**, og som et genopbygget Frihedsmuseum ikke vil kunne rumme. Et eksempel kunne være den danske regerings samarbejdspolitik.

Dygtige museumsfolk ville kunne formidle og aktualisere den i forhold til den førte udenrigspolitik under den tidligere VK-regering i lyset af tidligere statsminister Anders Fogh Rasmussens (V) opgør med samarbejdspolitikken og ' småstatsmentaliteten'.

Næsten 70 år efter Anden Verdenskrigs afslutning trænger vi til et **museum**, der fortæller og aktualiserer den større historie om Danmark under besættelsen. Selvfølgelig uden at negligere frihedskampen.

anita.b.bundegaard@pol.dk .

Når nu ulykken er sket, giver det anledning til at overveje, om ikke der skal tænkes i helt nye baner.